

ZBORI

REVIJA · NOVE
ZBOROVSKÉ · GLASBE

UREJUJE

ZORKO PRELOVEC

1930

LETNIK VI · ŠTEV. 6

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

USTANOVLJENA
LETA 1889

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

LJUBLJANA

Prešernova ulica šte. 3

USTANOVLJENA
LETA 1889

Telefon št. 2016

Poštne hranilnice račun šte. 10.533

Telefon št. 2016

Stanje vložnega denarja nad 400 milijonov dinarjev.

Sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

„ZBORI“

PEVSKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ V LJUBLJANI

revija nove zborovske glasbe. Izhaja šesto leto. Letniki 1926, 1927, 1928 in 1929 se dobe vezani po Din 80.—, nevezani po Din 50.—. Naročnina za Jugoslavijo v letu 1930. Din 50.—. Partiture vseh v „ZBORIH“ priobčenih skladb so pri upravi lista naprodaj po 1 dinar za 2 strani.

„ZBORI“

PJEVACKO DRUŠTVO
„LJUBLJANSKI ZVON“ u LJUBLJANI

revija nove horske glasbe. Izlazi šestu godinu. Godišnjaci 1926, 1927, 1928, i 1929 dobe se vezeni po Din 80.— nevezeni po Din 50.—. Pret-plata za Jugoslaviju za godinu 1930 Din 50.—. Partiture sviju u „ZBOROVIMA“ priopćenih kom-pozicija su u prodaji kod uprave lista uz cjenu Din 1.— za 2 stranici.

Našim cenjenim naročnikom!

Namesto vabila na naročbo se Vam usojamo ponatisniti v prestavi sodbo češkega glasbenega kritika dr. J. Fiale o „Zborih“. V zadnji številki „Pevekega Vestnika“, glasila organizacije „Česke Pevske Zveze“ piše:

„Po Prelovcu urejevani ‚Zbori‘ v Ljubljani prinašajo zelo mnogo vrednega zborovskega materijala. Mi lahko ‚Zbore‘ Jugoslovanom za njihovo bogato vsebino in vztrajnost v izhajanju zavidamo. Urednik zna izbrati tako v lahki priredbi ljudske pesmi, lažje kakor tudi umetne zборе, še celo zelo moderne. Vsak lahko najde v reviji kaj zase.“

Tako **Čehi** o nas.

Naša dolžnost je, da listu pomoremo do trdnega obstoja.

Naročnina ista ko lani!

Srečno novo leto!

Uredništvo in uprava
„Zborov“.

Vse skladbe, ki so izšle v „Zborih“, se dobé pri upravi lista po ceni 1 Din za 2 strani.

GLASBENO KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Jožko Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (predstavniki Miroslav Ambrožič), vsi v Ljubljani / Naročnina na «Zbore : za kraljevino Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko poldrugi dolar / Ponatis člankov dovoljen le z navedbo vira

Vsem spoštovanim
sotrudnikom, naročnikom in
prijateljem «Zborov»!

Z današnjim zvezkom zaključujemo šesti letnik «Zborov» v prepričanju, da smo nudili našim pevskim zborom dovolj materiala za njihove koncertne sporede, pa tudi dovolj zanimivega glasbenega štiva. Dali smo prostora modernim skladbam, ki jih pač more izvajati le peščica naših zborov, obenem pa smo se ozirali tudi na potrebe manj zmognih društev. Tako bo tudi v prihodnjem letniku.

K sodelovanju vljudno vabimo vse skladatelje, glasbene pisatelje, kritike in dopisnike! Vse pevske zборе širom Jugoslavije pa prosimo, da se na naš list naroče in da takoj ob novem letu poravnajo naročnino, ki znaša za Jugoslavijo 50 Din, za Italijo 25 lir, za Češkoslovaško 30 Kč, za Ameriko 1½ dolarja.

Ostanite nam zvesti, pridobite v krogih ljubiteljev glasbe «Zborov» novih naročnikov!

Uredništvo in uprava «Zborov».

Svim poštovanim
saradnicima, pretplatnicima i
prijateljima «Zborova»!

Današnjom sveskom zaključujemo šesti godišnjak «Zborova» u uverenju, da smo nudili našim pevačkim horovima dovoljno materijala za njihove koncertne rasporede, pa i zanimljivog glasbenog štiva. Dali smo mesta i modernijim kompozicijama, koje može provadati malen broj naših pevačkih horova, istovremeno pak smo vodili računa i o potrebama slabijih horova. Tako biće i u narednom godišnjaku.

Na saradnju učtivo pozivamo sve kompozitore, glazbene pisce, kritike i korespondente. Sve pevačke horove, horovođe, pevače i pevačice pak pozivamo, neka se pretplate na naš list i odmah izvrše pretplatu. Pretplata na «Zborove» iznosi za godinu 1931.: za Jugoslaviju 50 Din, za Italiju 25 lira, za Češkoslovačku 30 Kč, za Ameriku 1½ dolara.

Ostanite nam vjerni, potpirajte «Zborove», pridobite im u krugovima ljubitelja pevanja novih pretplatnika!

Uredništvo i uprava «Zborova».

Janez Završan — 40 let pevec

Slovenski pevski svet je 17. novembra 1930. skromno, pa vendar pristrčno praznoval 40letnico pevskega udejstvovanja Janeza Završana, najstarejšega člana pevskega zbora Glasbene Matice (po letih sodelovanja) in člana desetih slovenskih pevskih kvartetov. Pevovodja Hubadove župe Zorko Prelovec je v ljubljanskem Radiju očrtal življenjepis zaslužnega pevca, podal zgodovino slovenskih pevskih kvartetov, zlasti kvarteta Glasbene Matice (Pelan, Završan ml., Završan st. in Skalar). Isti večer se je vršila na čast jubilarntu koncertna prireditev kvarteta Glasbene Matice v dvorani Kazine. O njej poročamo na drugem mestu. Završan je bil deležen toplih ovacij, prejel je cvetlične in druge darove, odbor Hubadove župe mu je poklonil v priznanje za njegovo zvestobo slovenski pesmi krasno diplomo, delo akademskega slikarja Maksima Gasparija. Po koncertu se je vršil zelo animiran prijateljski večer, na katerem se je v krogu udeležencev, predstavnikov oblastev, pevskih in kulturnih društev izrekla marsikatera tehtna beseda.

Završanov praznik je za nami, vendar pa nas dolžnost veže, da seznanimo naše pevke in pevce z življenjem in pevskim udejstvovanjem Janeza Završana.

Rojen je bil leta 1875. v Ljubljani, dasi so njegovi starši bivali stalno v Komendi pod Kamniškimi planinami. Njegova oče in mati ter še sedem sestrá so živeli silno skromno. Večkrat so bili lačni kot siti in sam Janez pravi, da so dostikrat namesto večerje — peli. Vsi so imeli lepe glasove, bila je to prava pevska družina, ki so se ji ljudje čudili, da je pri njeni revščini vedno toliko dobre volje. Janezova sestra Ivanka je znala toliko narodnih pesmi kot noben fant daleč okoli Komende, v družinskem zboru je pomagal Janez očetu basirati. V deških letih je pasel krave, lovil ribe in prepeval. V ljudski šoli je njegov učitelj spoznal, da je Janez brihtne glave, zato je nasvetoval, naj ga starši dado študirat v Ljubljano. Njegova mati je želela, da postane «gospod». — Janez je stopil v gimnazijo. V II. razredu je pokojni Anton Foerster preizkušal učence in je Janeza izločil iz sopranov in altov ter ga potrdil za moški zbor. Ker je rad tudi telovadil, bi bil pozneje lahko v vrstah prvih naših telovadcev, da mu ni bila ljubša pesem.

Petje je vzljudil nad vse. Pridno je hodil k vaju in Foerster se je nekoč silno začudil njegovemu velikemu glasovnemu obsegu. Rekel je: «Ne vem, če je naraven. Če je, pojdite na konservatorij, Vi imate zlato v grlu.» — Janezu je bila pohvala njegovega glasu všeč. Foersterjeve besede si je dobro zapomnil, toda k srcu si jih ni preveč jemal. Završan je vstopil v dijaški zbor Glasbene Matice leta 1889. in je od takrat stalno v Matici do danes. Sodeloval je pri nastopih v stari redutni dvorani, posejal vaje v Virantovi hiši, v poznejših Matičnih prostorih v Stritarjevi ulici in Knežjem dvorcu, kjer so bili nekega večera dijaki-pevci glasni, poredni in nagajivi. Pokojni ravnatelj Ger-

bič jih je učil. Malo kasno po napovedani uri vstopi v pevsko sobo ž njim velik gospod z očali, ne suh, ne debel, plavih las, z redko posejanim mahom pod nosom in na bradi. Držal se je dostojanstveno. Mojster Gerbič je rekel: «Odslej Vas bo gospod učil; pridni bodite in ubogajte ga!» Dijaki so med seboj šepetali, se hihitali... Takrat pa jih je novodošli pevovodja srepolno in grdo pogledal, da jih je bilo strah. Zbali so se in od takrat si ni nihče upal črhniti besedice. Bil je to Matej Hubad, ki je pozneje Završana učil tudi solopetja. Ali Janezu je bilo petja premla, ker je vedel, da si ž njim kruha ne bo služil. — Po absolviranju gimnazije je Janez — na materino željo — šel v semenišče. Pa je tam naprej pel. Bogoslovci so imeli lep zbor. Vodja mu je bil sedanji profesor glasbe na zavodu sv. Stanislava v Št. Vidu nad Ljubljano, Vojteh Hybašek. Imeli so pa tudi kvartet, v katerem so peli Trškan, sedaj župnik v Šmihelu-Stopičah), Legat, danes upravitelj pokopališča v Ljubljani, Zorè, sedaj župnik v Mirni peči, in Janez Završan. V oktetu pa so še sodelovali Mihelčič, sedaj župnik v Zaplani pri Vrhniki, Koritnik, sedanji ravnatelj gimnazije v Št. Vidu, in Arh, profesor istotam. — Poleg petja v semenišču pa je Završan od leta 1895. do 1898. pel skoro na vseh novih mašah Slovenije — razen Bele krajine — Nedvedovo «Bone deus» in Foersterjevo «Ave Maria».

Toda v semenišču je mnogo pretrpel, ker ni mogel obiskovati petja v Glasbeni Matici. Ko so se vršile glavne vaje za dunajski koncert pevskega zbora Glasbene Matice, je Završan ušel iz seme-

nišča v Narodni dom, se skril za steber ter verno poslušal. Hubad itak ni nikdar dovolil, da bi kdo prisostvoval njegovim generalkam. On ga ni opazil, pač pa oko tedanjega strogega predsednika Glasbene Matice Vencajza. Takoj je moral Janez iz dvorane nazaj v semenišče. Nezadovoljen sam s seboj — v njegovo mlado pevsko srce se je bila naselila ljubezen — je spoznal, da ni za duhovski stan. Vest mu je rekla, naj se ne loti tega poklica, če ne more biti duhovnik, kot se stanu spodobi. Ni mogel drugače: Dal je semenišču slovo. Značilno za Završana je to: da je bil že prvi večer po izstopu iz semenišča v operi, drugi večer pa pri vaji pevskega zbora Glasbene Matice. Kam sedaj? Janez je prosil za službo na mestnem magistratu, ki jo je tudi dobil in kjer je služboval največ na vojaškem uradu do svoje nedavne upokojitve v splošno zadovoljstvo svojih predstojnikov in strank. — Završanovo ime je tesno združeno s pevskim zborom Glasbene Matice. Udeležil se je vseh njegovih nastopov, koncertov, turnej. Pel je najdalje pod Hubadom, pod vsemi drugimi dirigenti, prenesel je vse krize, ki zbor dolete, kot v ognju preizkušen mož. Vztrajal je in nobena stvar ga ni mogla spraviti s tira. Zdrav, čil, živahen, za petje navdušen je danes kot pred 40 leti.

Posebno poglavje tvori Završanovo sodelovanje v slovenskih pevskih kvartetih. Pel je v desetih, ki naj jih po vrsti naštejemo:

- 1.) Od leta 1890. do 1891.: Bayer, Jesenko, Završan, Marzolini. (Četrtošolci.)
- 2.) Od leta 1892. do 1895.: Jesenko, Kersnik J., Završan, Goršič. (Višji gimnazijci.)
- 3.) Od leta 1896. do 1897.: Trškan, Legat, Završan, Zorè — Mihelčič, Koritnik, Arh, Lavrič. (Bogoslovci.)
- 4.) Od leta 1898. do 1899.: Kersnik J., Reisner, Završan, Kersnik M. (Matičarji.)
- 5.) Od leta 1900. do 1902.: Črnko (Svetek), Stegnar, Završan, Skalar. (Matičarji.)
- 6.) Od leta 1903. do 1905.: Črnko, Stegnar, Završan, Šebenik. (Matičarji.)
- 7.) Od leta 1906. do 1911.: Matjan, Stegnar, Završan, Šebenik (Križaj). (Matičarji.)
- 8.) Od leta 1912. do 1925.: Dr. Kozina, Dermelj (Stegnar), Završan, Kragelj. (Kozinov, oziroma Završanov kvartet.)
- 9.) Od leta 1924. do 1925.: Banovec, Pečenko, Završan, Zupan. (Slovenski kvartet, poučeval Francè Marolt.)
- 10.) Od leta 1926. do 1950.: Pelan, Pečenko (Završan ml.), Završan star., Skalar. (Kvartet Glasbene Matice.)

Tako je Završan poleg vsega petja v Glasbeni Matici še prestal brez števila koncertnih, priložnostnih in drugih nastopov v desetih kvartetih, med katerimi so pač najpomembnejši dr. Kozina-Završanov kvartet, ki je imel približno 320 nastopov, med temi 144 koncertnih in na odru 104, dalje Slovenski kvartet in končno kvartet Glasbene Matice, v katerem zadnje čase poje s svojim očetom Završanom tudi sin Dušan. Pač redek slučaj! Oče si pred 50 leti nikakor ni mislil, da bosta s sinom kedaj pela v kvartetu. Kvartet Glasbene Matice, čigar sliko poleg Završanove tudi prinašamo, ima lepo število nastopov, bodisi koncertnih, bodisi v dobrodelne namene (Rdeči križ ima v kvartetu največje zaslombo), bodisi v družabne namene. Janez Završan je njegov glavni steber. Radio Ljubljana šteje ta kvartet med svoje najpridnejše sotrudnike.

Zakaj naj spoštujemo pevci Janeza Završana?

1.) Ker je pevec značaj. 40 let je zvesto in nesebično služil naši pesmi. Kjer je peti začel (v Glasbeni Matici), tam bo tudi nehal.

2.) Ker je discipliniran pevec. Poseča redno pevske vaje, sodeluje na vseh nastopih. Nima nikoli izgovorov.

3.) Ker je neutrudljiv pevec in nima kapric raznih kvartetnih pevcev. Rad študira, saj zna na stotine pesmi na pamet.

4.) Ker ima smisel za skupno petje vseh zborov.

Kadar je bivša Zveza slovenskih pevskih zborov ali sedanja Hubadova župa J. P. S. klicala pevske zборе na skupne nastope, ki se jim je marsikateri pevec iz komoditete in malomarnosti izognil, je Završan vselej in povsod stal v prvi vrsti ramo ob rami s pevci drugih društev in je navdušeno pel. — Kolikim je s svojim petjem blažil srca in dvigal duše, kolikim je vsaj trenutno dal pozabiti skrbi in brige vsakdanjega življenja, kolikim pel v uteho in tolažbo! S priznanjem in hvaležnostjo se ga ob njegovi 40letnici spominjajo tudi «Zbori», mu iskreno čestitajo in ga stavljaajo vsem pevkam in pevcem za zgled v z o r - p e v c a.

Želimo mu, da poje še naprej do skrajnih mej človeškega življenja po njegovem geslu: «Pesem je zdravje!»
Z. P.

Spomini na Janeza Završana

(Ob 40letnici njegovega pevskega udejstvovanja.)

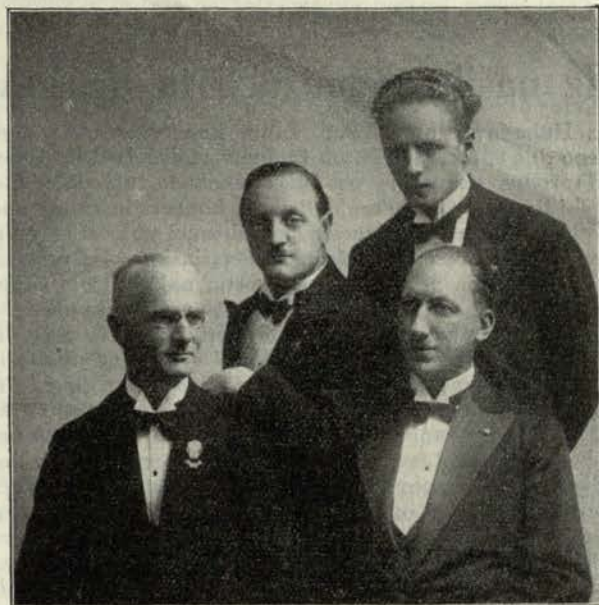
Ze v št. 261. «Slovenskega Naroda» z dne 15. novembra t. l. sem povedal marsikaj o Završanu in njegovem plodonosnem delovanju kot pevec, predvsem kot pevec v vokalnih kvartetih. Mnogo lepih spominov imam nanj, saj se pozna za iz leta 1899., ko sva baš nastopila službi kot praktikanta, Završan na magistratu, jaz na finančni direkciji.

Najlepša zabava nam je bila petje in sestavljali smo ad hoc razne kvartete, v katerih so menjaje se nastopali pokojni Janko Kersnik, Milan Valentinčič, Anton Svetek, pa še živeči Maks Bradaška, Viktor Črnko, Viktorin Stegnar in seveda midva z Janezom. Vaje v «Glasbeni Matici» nam niso zadostovale in po vajah nas je bila zbrana v gostilni «Pri lipi» prav velika družba, ki je v glavnem popevala, pila pa manj. Vedno smo imeli dovolj poslušalcev. V naši družbi so pa bili vsi takratni pevski veljaki. Od «Lipe» smo navadno krenili v «Narodno kavarno», ki je bila takrat na glasu kot srbo-filska. Pa smo prepevali: «Što čutiš, Srbine tužni» in druge nacionalne pesmi. Za zaključek je pa zadonela naša «v gorrenjsko oziram se skalnato stran» z odmevom na ta način, da smo sestavili dva zbora, od katerih je eden pel v zgornjem delu kavarne, drugi pa kot odmev spodaj pri blagajni. Na koncu smo se pa združili in je silno odmevalo: «Gledal nad Triglavom neba obok!»

Dostikrat pa še nismo imeli dovolj in smo peli še razne podoknice našim tedanjim plesalkam in idealom. Spominjam se komičnega prizora, ko smo peli v Gosposki ulici v tako zvanem «institutu» Hlavka, kjer je bilo na stanovanju osem do deset gospodičen. Ko pojemo najbolj «milo», se približuje od banke Slavije sem «oko postave», mi v beg po Židovski ulici, kjer pa pada največji izmed nas v objem drugemu stražniku. Finale na policiji, kjer so nas zapisali, drugi dan nas je pa policijski svetnik Podgoršek kaznoval vsakega z enim goldinarjem.

Ali ona nepozabna podoknica na dvorišču velikega, od vojaštva zastraženega uradnega poslopja! M o r a l i smo peti v proslavo rojstnega dne izvoljenke enega izmed nas. Na cesti ni bilo mogoče, ker je bila zelo blizu policijska stražnica, pri hišnem vходу pa vojaška straža! Korajža velja! Vstopimo se v «Gänsemarsch» in pod poveljstvom Janeza vkorakamo mimo straže na dvorišče. Intonacija, in iz naših mladih grl zadoni: «V sladkih sanjah spiš kraljica...» Komandant straže, zastaven četovodja «Siebzehner» pride iz stražnice, gre pogledat na cesto, ako ne pride kak častnik, in nas pusti v miru, da odpojemo tri pesmi. Tako kot smo prišli, smo tudi odšli, vendar bi se nam lahko slaba godila, ako bi bili na straži «kanalčki».

Pa tudi na Krvavcu pri Kamniku sva z Janezom prepevala, nabirajoč planinke. Na njegovem domu v Komendi sva se odpočila in za nami so prišli najini tovariši, s katerimi smo šli na neko novo mašo. Seveda smo tam peli, kar se je zdelo domačim fantom kot konkurenca. Še hujša situacija je pa nastala, ko smo postali nekam podjetni in smo se zavrteli z brhkimi domačinkami. Ne vem, kako bi bila stvar izpadla, ako naš ne bi neki očanec opozoril: «Gospodje, skrajni čas je, da izginete. Fantje so hudi na vas!» In odšli smo, da odnesemo zdrave glave.

Kvartet Glasbene Maticice

Z mojo premestitvijo v Gradec in na Dunaj prenehajo zame ti lepi časi in mi je v tujini še bolj hudo, ko vidim iz Janezovih pisem, kako dobro se imajo doma.

Pa pride prevat in zopet smo skupaj v naši familiji «Glasbeni Matici». In ko se razide «Slovenski kvartet», ustanovimo leta 1927. naš «Matični kvartet», v katerem sodelujejo poleg naju še Silvan Pečenko, odnosno po njegovi obolesti Janezov sin Dušan. Do sedaj smo imeli nad 100 nastopov, med temi nad 40 za Rdeči križ. Tudi ta era je polna najlepših spominov.

Ali naj opišem radost bolnikov na Golniku, katerim prepevamo vsako leto najmanj dvakrat, ali radost šolske dece, kadar jim zapojemo mlatiško: «Pika, pok»? Ali solzne oči zaljubljenih devojč, kadar Janez zapoje svojo: «Ah ljubezen plameneča» ali pa «Ko so fantje proti vasi šli»? Povsod smo dobrodošli, neradi nas pustijo proč in mislijo o nas, da smo neizčrpani in neutrudljivi kot — gramofoni. Vsakokrat se ne moremo vdati — posebno naš «Caruso»-Pelan je neizprosni! —, moramo pa obljubiti, da zopet pridemo. Pa obljubo težko držimo, kakor se sploh ne moremo v zadnjem času odzvati raznim povabilom. To petje v kvartetu ni le narporno za nas v pevskem oziru, temveč združeno tudi z velikimi štrapaci (voznja po železnici ali z avtom, tuje postelje itd.). Zakaj to omenjam? Zato, ker se le premnogokrat čuje, kako dobro se imamo in se pri tem morda celo misli na prav dober finančni efekt. Naš finančni «referent» bi o tem lahko marsikaj povedal. Pribito pa naj bo, da finančni efekt ni v nobenem razmerju z našim trudom, saj: «Slep je, kdor se s petjem vkvarja...» Edino naše zadoščenje je v navdušenju za našo pesem in če bo tudi pri nas pevcih ostalo še v bodoče, bom ob 50letnici Završanovi napisal še kaj več spominov.
Josip Skalar.

Naši skladatelji

L. M. Škerjanc je bil rojen leta 1900. v Ljubljani. Študiral je v Ljubljani in po končanih gimnazijskih študijah na konservatorijih v Pragi in na Dunaju. Uglasbil je znatno število samospevov s

spremljevanjem klavirja, tri godalne kvartete in več orkestralnih del, med njimi scenično glasbo k Molièrovemu «Zlahtnemu meščanu», uverturo «Mlada Breda», «Grottesco», «Largo» in druge. Njegova «Preludij» in «Scherzo» sta bila prvič izvajana na festivalu jugoslovenske instrumentalne glasbe v Pragi dne 6. novembra 1927. z izredno velikim uspehom. L. M. Škerjanc je že lepo vrsto let agilen dirigent orkestralnega društva Glasbene Matice in glasbeni kritik «Jutra». V krogu naših sotrudnikov ga prisrčno pozdravljamo!

Iz naših organizacij in društev

Iz Hubadove župe J. P. S. Župni koncert se vrši nepreklicno dne 8. marca 1931. ob 15. uri v veliki dvorani Uniona, letna redna skupščina pa isti dan ob 10. uri dopoldne v pevski dvorani Glasbene Matice. Za koncert in skupščino je dovoljena vsem udeležencem po železnici polovična vožnja, uprava pa je vložila prošnjo za četrtsinsko. — Društva, ki bodo sodelovala na župnem koncertu, naj pošljejo čimprej seznam skladb, s katerimi lahko nastopijo. Skupnega nastopa ne bo, ker dopoldne zaradi skupščine ni časa za vajo. — Na skupščini morajo biti zastopani vsi včlanjeni zbori po delegatih, ki naj jim društva izdajo potrebna pooblastila. — Vsa društva naj najkasneje do 15. februarja 1931. župi pošljejo prepis zapisnika svojega zadnjega letnega rednega obnove zborov. Razvidni naj bodo iz njega: odbor, pevovodja, število članov, nastopi, težkoče društva itd. Večina včlanjenih društev odgovarja na dopise in okrožnice župne uprave ter po možnosti izpolnjuje tudi finančne obveze do J. P. S. Župa pričakuje to tudi še od onih redkih članov, ki se deloma izgovarjajo, da ne zmorejo finančnih obvez. Slednje radi verujemo; ne oprostimo pa društvom, ki ne obveščajo pevske organizacije o svojem delovanju. Naj nas ta društva ne izzovejo, da jih po imenu razgalimo pred drugimi discipliniranimi v župnem glasilu «Zborih» kot nedisciplinirane člane. — Župna uprava si je v Glasbeni Matici uredila svojo pisarno in si nabavila svoj pisalni stroj. Plačati ga še ni mogla, zato se obrača do vseh včlanjenih zborov s prošnjo, da po možnosti prispevajo za kupnino pisalnega stroja, tembolj, ker župna uprava v tekočem letu društvom ni predpisala nobenih finančnih obvez. — Vsa društva opozarjamo, da takoj ob novem letu obnove naročnino na «Zbore» kot župno glasilu ter da pridobe listu med pevkami in pevci ter prijatelji našega pevskega pokreta čim več novih naročnikov! — Uprava Hubadove župe J. P. S.

35-LETNICA TRBOVELJSKEGA «ZVONA».

V nedeljo dne 9. novembra 1930. je proslavilo pevsko društvo «Zvon» v Trbovljah svojo 35letnico obstoja z izredno pestrim koncertom v Sokolskem domu in ob navzočnosti cnajstih pevskih zastopstev iz raznih krajev. Bila je slika presenetljive pevske podeželske delavnosti in lepo znamenje, da tudi v mladini še cvete hrepenenje po harmoniji duše in srca. Moški zbor «Zvona» je otvoril koncert z Ravnikovo «Kam si šla mladost», ki je težka preizkušnja za intonačno jakost slehernega zborov. Po brezhibnem izvajanju je sledil Adamičev «Scherzando» ob spremljevanju orkestra, ki očituje lepo vigranost in redek ritmičen čut. Po slednji pesmi je vpričo 45 članov in članic zborov «Zvona» podal njega predsednik Pleskovič kratek historijat društva in se spomnil ustanoviteljev ter najstarejših sodelavcev zborov. Iz nacionalno-družabnega početka je dvignil duševni oče «Zvona», Oskar Moll, društvo na ugledno koncertno višino. Na odru so čestitali s cvetnimi in častnimi poklonili zastopniki raznih društev in korporacij. Hubadovo pevsko župo so zastopali: zvezni pevovodja Zorko Prelovec, podpredsednik Šturm in tajnik Grčar. Prvi je sporočil društvu Hubadove bodrilne pozdrave. Zatem so se s kratkimi govori poklonili «Zvonu» zastopniki in zastopnice ljubljanske «Glasbene Matice», «Učiteljskega zborov», «Ljubljanskega Zvona», «Ljubljane», «Slavca», društva «Krakovo-Trnovo», «Cankar», «Zvon» iz Šmartnega in «Grafike» iz Ljubljane. Mladinski zbor Glasbenega društva iz Zagorja je ganljivo zapel

troje narodnih pesmi pod vodstvom učitelja Kopriève. Delavski otroci so napravili s svojim korajžnim, a pobožno-navdušenim nastopom nepozabno mil vtisk. Moški zbor «Zvona» iz Šmartnega je pod vodstvom Kovarčiča strumno odpel Vodopivčev «Ob večerni uri» in Hajdukovo «Slavo Slovincem». Mešani zbor šmartinskega «Zvona» pa je vsled obolevosti pevk odpadel.

Pod vodstvom D. Čandra je — kot ostali izvajajoči — brez not izvajal mešani zbor glasbenega društva «Hrastnik» dvoje mešanih zborov: Ant. Schwaba «Še ena» in Davorina Jenka «Vračara», poslednjo s spremljevanjem orkestra. «Vračaro» so na burno zahtevo poslušalcev ponovili. Zbor je dobro upet, ima izenačene glasove in decentno prednaša. Moški zbor «Cankar» iz Ljubljane je štel 17 izbranih pevcev in je z lepo dinamiko, močnim glasbenim občutkom dirigenta (K. Perko) in izbornimi solisti prinesel St. Binčkega «Jeden stiže», Jakova Gotovaca «Pod jorgovanom» in Ivo Muhovičev «Mir» v stilni interpretaciji in z dojmom velike ubranosti. Basi — sicer odlični — pa so stopali nekam preveč na dan. Mešani zbor «Zvona» iz Trbovelj je zaključil s tremi mešanimi zbori ta umetniško-resni, nelahki in po napredku stremeči spored. Izvajali so Jos. Prohaskovo «Ljubezen», Emil Adamičev rokopisno «Jutranjo» (prvič na koncertnem odru) z zanimivimi narodno-glasbenimi elementi odlično skladbo ter St. Premrla «Našo pesem» s spremljevanjem orkestra. «Zvon» se odlikuje po lepih altih in diskretnih moških glasovih, je moderno usmerjen in povsem podrejen vodstvu svojega dirigenta, ki je s svojim zborom najtesneje spojen. Nenavaden razmah koncertnega petja po Obsavju je v prvi vrsti zasluga «Zvona» in njegovega dirigenta. Kakšen razloček koncertnih programov danes ali pred dvajsetimi leti! Petje je bilo tedaj zadeva veselice.

Mnogoštevilne pevske delegacije so v družbi vrlih Trboveljčanov in lepih Trboveljčank doživele še kratko urico, posvečeno petju, napitnicam in lahkonogi muzi. Besede obledé, a «Zvonovo» delo ostane živo in Oskarja Molla pevska družina je po pravici lahko ponosna: 35letni njeni naporu so pomagali ustvarjati slovenske Trbovlje, dali so pevski zvezi najodličnejši podeželski mešani zbor in povzdignili so s svojim orkestrom koncertno in glasbeno-umetniško življenje svojega črnega rudarskega kraljestva v višine vseodrešujoče poslanice neba — pesmi — utehe zapostavljenih in žalostnih... Solncu trboveljskega «Zvona», Oskarju Mollu, in vsem neutrudnim njegovim pevkam in pevcem čestitamo na uspehu in neustrašeni volji, ki hoče naprej. Ljubljana je z njimi. I. P.

Pevski zbor «Ljubljanskega Zvona» je koncem novembra priredil podrugorni koncert v ljubljanskem Radiu. Moški zbor je zapel pet narodnih pesmi v Bajukovi harmonizaciji, ženski zbor pa s spremljevanjem Radio-orkestra pet Adamičevih ženskih dvospevov («Solnce sije», «Kje si dragi, da te ni?», «Poj petelin, zoro mi naznani», «Dragemu so se oči skalile», «Vstala mlada je devojka»). Novost je bila Z. Prelovečeva «Tako mi je dragi, da bridko bi plakala» na tekst Iga Grudna za ženski zbor z orkestrom. Mešani zbor je pa izvajal p. Il. Sattnerjevo «Vstal je Gospod», dr. F. Kimovčev «Domovina, bela golobica» in J. Pavčičevo «Lenko» z orkestrom.

Koncerti

Koncert violinista Karla Rupla. S samostojnim koncertom, ki ga je priredil 3. oktobra t. l. v unionski dvorani, se nam je predstavil naš domači umetnik goslač Karel Rupel. Za ta svoj nastop je sestavil izredno zanimiv in bogat spored, in sicer skladbe Tartinija, Bacha, Milhauda, Dvořaka, Elgerja, Albenizova, Win-Kohanskega, Riesa, Mozarta in Falla-Kreisleerja. Skladbe so bile deloma originalne, deloma pa aranžirane. Rupel je s svojo odlično igro, tehniko in globokim razumevanjem ter podajanjem skladb, katerim je mestoma dal samolastno interpretacijo, navdušil številno publiko. Njegov nastop je značil zanj popoln uspeh in nam mora biti v poseben ponos, zakaj naš človek je — domačin in absolut domačega glasbenega zavoda. Šola mojstra Šlajsa, dopolnilni študij pri češkem violinskem pedagogu Ševčiku in pariška naobrazba so mu utrlji pot in ga usposobili za koncertni oder. Pri klavirju je spremljal mladega umetnika prav odlično konservatorist Marijan Lipovšek. V. P.

Cerkveni koncert «Ljubljane». V ponedeljek 6. oktobra t. l. je priredilo pevsko društvo «Ljubljana» v ljubljanski stolnici koncert, na katerem smo imeli priliko seznaniti se z znamenitimi skladbami iz starejše cerkveno-glasbene literature, tako z deli Palestrine in Orlanda Lassa (skladbami izredno visoke in razvite kontrapunktiške oblike), dalje Bacha in Regerja. Zbor je dirigiral društveni pevovodja dr. Dolinar, na orglah pa je mojstrsko spremljal ravnatelj stolnega kora mons. Premrl. Uvodno besedo v razumevanje koncerta in skladb je imel skladatelj dr. Kimovec, ki nam je odkril razcvitajočo se dobo glasbenega ustvarjanja 15. in 16. stoletja, omenjal nizozemsko šolo in nje odlične predstavnike ter vzporedil s cvetno dobo rimske glasbe za časa Palestrine. V. P.

Simfonični koncert Orkestralnega društva Glasbene Matice. Orkestralno društvo Glasbene Matice je priredilo dne 7. novembra v nabito polni unionski dvorani simfonični koncert, na katerem je izvajalo Glazunov koncert za violino in orkester v a-molu, petero Mahlerjevih pesmi «Mrtvi deci». Višek koncerta je tvorila četrta simfonija Čajkovskega. Sodelovali so violinist K. Rupel, Thierry-Kavčnikova, dirigiral pa je operni ravnatelj M. Polič. Koncert je bil na umetniški višini in le škoda, da ga niso ponovili.

Koncert izključno francoskih skladb je priredil Mirko Pugalj, bivši solist ljubljanske opere, v Ljubljani in Mariboru. Oba koncerta sta dosegla velik uspeh.

Meezosopranistka Marija Novak-Cepičeva je priredila na žalost v slabo posečeni dvorani Filharmonije dne 20. oktobra 1930. samostojen koncert. Pela je pesmi Milojevića, Manojlovića, Gotovca, Škerjanca, Lajovica, Konjovića, Osterca in Štritofa. Spremljal jo je na klavirju Marijan Lipovšek.

Godalni kvartet iz Dresdena je v Ljubljani nastopil dne 11. novembra t. l. Izvajal je Beethovnov kvartet, op. 18, Debussyjev kvartet v g-molu in Hindemithov v f-molu. Tehniško dovršeno prednašanje kvarteta (Fritzke, Schneider, Riphahn in Kropholler) je ostavilo v poslušalcih nepozaben vtis.

Koncert pevskega kvarteta Glasbene Matice. Pevski kvartet ljubljanske Glasbene Matice, ki ga tvorijo odlični pevci Pelan, oba Završana in Skalar in ki si je v zadnjem času v Dravski banovini, še posebej v Ljubljani sami, pridobil velik ugled, je priredil v počaščenje 40letnice pevskega udejstvovanja Ivana Završana koncert v dvorani Kazine. Spored koncerta je obsegal pesmi Foersterja, Mirka, Adamiča, Ipravca, Maška, Svetka, Prelovca, Juvanca, Deva in drugih in je nudil pregled slovenskega zborovskega stvarjanja od početkov pa do danes. Koncert je bil prav dobro obiskan in je pokazal, kakšne simpatije uživa kvartet, še posebej pa «večni pevec», Završanov Janez. Izvajajoči so dosegli popoln uspeh, ker vsi skupaj tvorijo leno harmonično celoto, se odlikujejo po precizni dinamiki in ritmični dovršenosti. Uvodno besedo na tem koncertu je spregovoril član Matičnega zbora, Ivo Peruzzi, ki se je v toplih besedah spominjal jubilaranta kot res zvestega in navdušenega pevca, ki nikdar ni odrekel. V. P.

Koncert španskega virtuozna Manena. Velika reklama in navdušenje za prvega španskega violinskega virtuozna sta privabili v sredo 5. decembra zvečer v unionsko dvorano številno publiko. Juan Manen se je predstavil ljubljanski koncertni publiko z Beethovnovi sonato v a-duru, Schubertovo «Čebelico», Paganinijevimi koncertom v h-molu (v njegovi priredbi), dalje z Gluckovim «Balet lento» z lastno balado, op. 20, in Iberskim plesom. Spremljal ga je pri klavirju Walter Fischer. Beethovnova sonata in Paganinijev koncert nista zapustila pri poslušalcih posebnega dojma, pač pa se je publika ogrela zanj v ostalih skladbah. Priznati je treba, da ima Manen veliko tehniko. Mogoče bi prišel ob bolj izbranem sporedu do večje veljave. Klavirski spremljevalec ni ugajal.

Prosvetno-glasbeni večer «Sloge». Narodno železničarsko glasbeno društvo «Sloga» v Ljubljani je priredilo 4. decembra zvečer v svoji dvorani, v palači ljubljanskega dvora, svoj drugi prosvetno-glasbeni večer. Namen te prireditve je bil, publiko seznaniti z zgodovinskimi skladbami iz 15. stoletja skladatelja Du Faya, znamenitega sodobnika najznamenitejših takratne dobe, Binchoisa in Dunstapleja.

Spored je bil ločen v dva dela. Prvi je vseboval rondo za alt, sopran in orkester; romanco za sopran, alt, bas in orkester; pesem za alt, tenor in orkester in rondo za alt, tenor, bas in orkester; drugi del pa: rondo za tenor, bas in orkester; himno «Christe redemptor» za alt, tenor, bas in orkester ter «Et in terra», dvoglasni kanon s spremljevanjem orkestra. Vse skladbe tega odličnega zastopnika nizozemske šole niso prav umetniške narave, kajti tehnika nadkriljuje v njih vsebino, sozvočja v njih so prazna, akordi nepopolni, zato komplicirana tehnika gravitira zdaj na zbor, zdaj na orkester, kar je bilo najbolj izrazito baš pri zadnji točki — dvoglasnem kanonu in vsled tega našim ušesom povsem tuja. Gotovi motivi bi nas opominjali na rusko in srbsko pesem, če bi bili vstopni akordi mola popolnejši in bi jim ne sledil takoj durov disonančni poteg, v splošnem pa so vse skladbe koralnega značaja in sledi, da je služil gregorijanski koral kot osnova. Stavki je kratek in često se ponavljajoč. Orkester in zbor pod vodstvom kapelnika Svetla sta izvršila svojo kulturno-glasbeno nalogo v polni meri, da si je bilo opaziti pri gotovih članih orkestra nesigurnost in da je zbor na drugi strani včasih prehitro vstopal (tenorji!), vendar pa je treba vzeti v obzir tehnične težkoče skladb. Uvodoma nas je seznanil dirigent z življenjskimi podatki o skladatelju in zgodovinskimi orisom nizozemske glasbe. Prireditve je bila zelo dobro obiskana, navzočih je bilo tudi več skladateljev. Zboru, orkestru in njihovemu vrlemu dirigentu smo dolžni hvalo za tovrstne velezanimive večere z željo, da nam v bodoče razkrije še marsikaj zgodovinsko zanimivega. V. P.

Koncert «Zarje». Orkester «Delavskega glasbenega društva Zarje» v Ljubljani je priredil v ponedeljek 24. novembra t. l. v dvorani Delavske zbornice ljudski koncert, pri katerem so sodelovali društveni orkester, solistka Anica Mezetova in baritonist Tone Petrovčič, kot spremljevalca na klavirju pa konservatorista Šivic in Žebre. Orkester je dirigiral Danilo Bučar. Izvajali so Schubertovo simfonijo, Michielsovo uverturo «Lepa mlinarica», Griega vdanostno koračnico in Rossinijevo uverturo k operi «Tancred». Dirigent Bučar je znan kot dober in ambiciozen kapelnik, kar je dokazal že svojčas neštetokrat kot dirigent bivšega šentjakovskega orkestra, tako tudi to pot, vendar pa izvajani program kljub zadovoljivosti ni dosegel popolnega uspeha, to pa iz razloga, ker je orkester nepopoln in vlada prevelika praznina v spoju instrumentov. Treba mu bo izpopolniti tako godala kakor lesena pihala. Disciplina, velika volja in razumevanje članov pa dajo najlepši up, da bodo s smotrenim vežbanjem in izpopolnitvijo orkestralnega ansambla v bodoče odpravljeni tudi ti nedostatki. Omembe vredno je, da je orkester sestavljen zgolj iz delavcev in nima gostov in pomagačev, zato je treba uspeh tudi drugače presojati. Prijetno je iznenadila solistka Mezetova z Devovo «Kanglico» in Pavčičevima pesmima, enako lep uspeh je dosegel baritonist Petrovčič v Savinovi baladi «Poroka». Pozdraviti je idejo prirejanja ljudskih koncertov, ki pa naj bodo tako organizirani, da neveščega poslušalca postopoma uvajajo v zakladnico glasbene umetnosti, ker šele potem bodo dosegli svoj resničen pomen in namen. V. P.

Aleks. T. Grečaninov: Demestvennaja liturgija op. 70. (Izvajal mešani zbor mariborske Glasbene Matice pod vodstvom profesorja V. Mirka v mariborski stolni cerkvi.)

Ker je izvedba tega ruskega glasbenega dela gotovo najvažnejša domača glasbena prireditve minule glasbene sezone v Mariboru in ker se je ravno s tem delom (ponovitev) otvorila letošnja glasbena sezona (ako omenim istočasno našega violinskega virtuozna Karla Rupla, ki je koncertiral z velikim uspehom par dni prej), naj se mi dovoli, da spregovorim na tem mestu (ker v dnevnikih ne dobim v to svrhu dovolj prostora na razpolago) malo obširneje o skladbi sami in njeni tukajšnji izvedbi.

Najprej, kdo je Aleksander T. Grečaninov? Ta mož, ki danes še živi, in sicer v svojstvu profesorja na petrograjskem konservatoriju, je ena najmarkantnejših ruskih glasbenih osebnosti minulega in današnjega stoletja. Njegova dela obsegajo vse panoge glasbene produkcije: pesmi, zborna a capella in z orkestrom, godalne kvartete, klavirske trije, pijese za violino in klavir, simfonije in opere, cerkvene skladbe itd. Od poslednjih je treba omeniti dve liturgiji,

op. 15 in op. 79 (poslednja nazvana «Liturgija domestica» [Domestvenna liturgija]). Grečaninov spada k oni generaciji ruskih skladateljev, ki je stremela za narodnim izrazom v umetnosti, se zato bogato posluževala narodnih motivov v vseh skladbah, tako tudi v cerkvenih in sporedno s tem razvijala svojevrstno harmonično podlago, ki jo narekujejo tipični melodični postopki.

Vsi večji pravoslavni cerkveni skladatelji so posvečali veliko pozornost cerkveni glasbi. Tako so posebno Rusi ovenčali pravoslavni cerkveni obred z velikimi vokalnimi umotvori. Tudi naš Mokranjac je tej panogi glasbe posvetil mnogo svojih del. Do nedavnega časa je bil tudi pri katoliških skladateljih običaj, da so se vsaj z enim večjim delom oddolžili cerkveni glasbi. V zadnjem času se vsaj naši posvetni skladatelji ne držijo tega načela — vzrokov ne bom iskal.

Delo, ki je nastalo v letu 1923. in o katerem bom v nadaljnjem govoril, je namenjeno predvsem koncertnim dvoranam. To nam priča klavirski part, ki je napisan v svrhu spremljave tega dela. Ob priliki izvedbe v Mariboru je seveda klavirska spremljava odpadla (delo se je izvajalo v cerkvi). Klavirski part je torej obligatnega značaja, ki nemoteno lahko odpade — dobro pa je zato z gotovimi malenkostmi klavirskega parta izpopolnili zborovski akt, in to je tudi v tem primeru napravil Mirk.

Skladba obsega enajst delov. Pisana je recitativno, prosto, to nam priča tudi neprestana menjava taktovih mer. Dirigentu je dana možnost, da interpretira skladbo povsem individualno — seveda zahteva skladba zato inteligentnega interpretorja. Čudno je to, da se ruski skladatelji v splošnem izogibljuje kontrapunktičnih oblik. Tudi Grečaninov se v tem delu drži skoraj dosledno harmonske oblike, pač pa se pokaže mojstra kontrapunkta pri linearni izvedbi posameznih glasov. Vsi deli so izvedeni večinoma antifono. Ulogo svečenika prevzame solist, ki izvaja svojo ulogo skoraj dosledno po liturgičnih predpisih recitativno, ulogo vernikov pa prevzame zbor, ki v mojstrsko izdelanem harmonskem stavku spremlja solista. Tako je na primer 6. del «Vjeruju» edinstven v tem pogledu. V primitivnem, vendar pa globoko občutenem slogu potencira skladatelj tu vsebinsko mogočen recitativ. V 5. delu «Heruvinskaja pjesn» je zopet angelsko nežen. Ta del ima na sebi mnogo posvetnega — vtis imamo, da se je skladatelj tukaj hotel ločiti od cerkvenih zidov in vzletel v nebeške višave. 1. del «Antifone» je kompakten. Mogočno doni molitev: «Blagoslovi, duše moja. Gospoda». Veličasten je sklep: «Na mnogaja ljeta». Skladba je polna prekrasnih glasbenih domislekov, nikjer te ne utruja, vedno nekaj novega za uho. V spretno izdelanih modulacijah se medsebojno prelivajo harmonije ena v drugo. Delo te mestoma naravnost pretrese. Napisal sem že v mariborskem «Večerniku» (ob priliki ponovitve), da je pravoslavni obred že sam na sebi mogočen, da te pa v Grečaninovi obdelavi naravnost pretrese — zadržati mora v tebi ona, morda že zanemarjena struna pobožnosti.

Kaj pa zbor mariborske Glasbene matice? Nerač operiram sicer s superlativi, ne morem se pa v tem primeru odreči. Slišal sem že mnogo zborov, tudi ko so izvajali cerkvena dela in smelo lahko trdim, da ni ob tej priliki zaostajal ta zbor niti za enim onih, ki uživajo po svetu morda velik sloves. Zbor, kar je glavno, je svež in mlad. Videl sem ga pri generalki — koliko mladih in lepih oči strmi nepremično v dirigenta, ki si je s svojim inteligentnim nastopom in strokovnim znanjem znal pri njih pridobiti neomajno disciplino. Pevovodja prof. V. Mirk ljubi predvsem solidnost, zato mu je v prvi vrsti sveto besedilo, katerega mora vsak pevec v sebi doživljati. Zanika vsak efekt, ki bi šel na račun besedila. Ceni dalje nepresekano, široko linijo. Pod njegovim vodstvom zbor ne samo da poje, temveč, kar je najvažnejše — tudi govori. Zato ni čudno, da so zbor in solisti pod njegovim vodstvom tako močno vplivali na nas poslušalce. Koncert je bil v resnici užitek in ne moremo si želeli drugega kakor da nam Mirk čimprej servira zopet kako večje delo.

K. Pahor.

Pevsko društvo «Drava» v Mariboru je novembra meseca nastopilo na samostojnem koncertu s skladbami Železnika, Rožanca, Foersterja, Juvanca, Deva, Jereba in Vilharja. Zbor vodi pevovodja Albin Hro-

vat, ki se mu je navzoča publika za njegovo ambicijo in trud z železnižarskim zborom oddolžila s prisrčnim priznanjem. — Sporeda koncerta «Zbori» niso prejeli.

Pevski kvartet Glasbene Matice je še pred Završano 40letnico priredil koncerta v Ptuj in Vurbergu.

Violinski virtuoz Karel Rupelj in basist Marijan Rus sta uspešno koncertirala v Kranju, Murski Soboti in Ljutomeru.

Novosti

Emil Adamič: Album za mlade pevce. Eno- in dvoglasni zbori s klavirjem za meščanske, srednje, učiteljske in glasbene šole. Prva stopnja. Cena izdaji 20 Din; ako se jih naroči več skupaj, pa izvod po 15. Din. — Album za mlade pevce bo po načrtu prireditelja obsegal tri zvezke po 12 zborov. Prvi je namenjen nižjim letnikom meščanskih, srednjih, učiteljskih in glasbenih šol. Drugi bo zahteval že sigurnejših pevcev, tretji in tudi že del druge izdaje pa bosta nudila dovolj zborov, ki bodo primerni za šolske akademije in za koncertni oder. Dobrodošli bodo pa ti zvezki tudi vsem ženskim zborom, ki jim splošno primanjkuje primerne pevskega gradiva. — Vsi eno- in dvoglasni zbori se lahko pojo kot samo- ali dvospevi; ako klavirja ni na razpolago, bo izvajalcem s pridom služil tudi harmonij. — Album ima okusno opremo in obsega sledeče pesmi: «Otroci kličejo pomlad», «Angel z neba poslan», «Lenuhi», «Izpraševalnica», «Tri pure», «Da mi bit' je drevo», «Pomladna», «Kolesa», «Marija ziblje Jezusa», «Pastirci vi!», «Čista devica», «Jurjevanje». Želimo, da bi uvaževanja vredna izdaja po naših šolah našla upoštevanje in mnogo odjemalcev!

Dva madrigala. J. Gallus: Ecce, quomodo moritur justus. Palestrina: O bone Jesu. — Edicija Glasbene Matice v Ljubljani. Cena ? Din. — Prav, da je Glasbena Matica izdala ti dve zgodovinsko znameniti skladbi, prvo celo s slovenskim besedilom.

V. Mirk: 10 povesti za našo klavirsko mladino. (10 rondoev na narodne pesmi.) Založilo in izdalo pevsko društvo «Ljubljanski Zvon». Cena partituri 15 Din. Naroča se lahko pri založniku, naprodaj pa je tudi v vseh knjigarnah.

Niko Štritof: Narodne po zapisih Stanka Vraza za glas in klavir. I. zvezek. Edicija Glasbene Matice, 1950. Štritof se je že dolgo bavil s problemom Vrazovih narodnih pesmi iz Štrekljeve zbirke. V licejski knjižnici je našel tekste in melodije, napisane pred 100 leti. Zanimali so ga napevi, ki so zelo originalni, nebanalni, nealpski in ki dokumentirajo zvezo z našimi severnimi brati Slovaki. Vrazu je manjkalo temeljitejše glasbene naobrazbe, zato je napeve dostikrat docela napačno notiral. Štritof jih je rekonstruiral in rešil pozabnosti. V prvem zvezku je izdal sedem pesmi, zanimivih po besedilu in priredbi, ki je po kvaliteti zelo posrečena. Pesmi so samostojno prekomponirane, skoro vsaka katica ima drugačno klavirsko spremljavo, samoniklo in tehnično vrlo pogodeno. — Izdaja ima lično opremo, fin tisk (Juvančeva pisava!). Naroča se na naslov prireditelja Nika Štritofa, opera, Ljubljana. Cena 50 Din. Ne moremo zbirke solistom in solistinjam dovolj priporočiti!

Sentimentalni narodni napevi. Za glas in klavir priredil L. M. Škerjanec. Založila revija «Žena in dom», Ljubljana, Prule 11. Cena izdaji 20 Din. — Uredništvo javlja, da je prejelo od svojih naročnic mnogo pozivov in nasvetov za izdajo narodnih pesmi v lepi, moderni priredbi. Utemeljevale so svoje želje zlasti s tem, da je posebno na deželi mnogo povpraševanja po dobrih izdajah za glas in klavir. Odločilo se je torej in izdalo kot prvi zvezek osem narodnih v priredbi odličnega skladatelja L. M. Škerjanca. Tako pošilja omenjeno zbirko med pevke in pevce s prisrčno željo, da izpolni svoj namen: gojiti in poglobljati med našim ljudstvom smisel za lepoto in ohranitev naše narodne pesmi. — Vsekakor uvaževanja vreden korak uredništva lista «Žena in dom», ki mu želimo mnogo uspeha! V minulih letih se priredbe narodnih ali ljudskih pesmi za glas in klavir kar množe. P r e l o v e c je izdal dve zbirki preprosto prirejenih, neizumetničenih, P a v č i č jim je podložil že umetnejši klavirski part, dr. Čerin tudi, Štritof se je poglobil v Vrazove in jih vredno opremil, pri Škerjancu pa sta ostala narodna le melodija in besedilo, dočim je klavirska spremljava povsem moderna, razkošna, blesteča. Lahko jih

smatramo za odlične klavirske skladbe z nadpisano narodno melodijo in besedilom. Želim le, da bi kdo izmed naših solistov te pesmi ob spremljevanju izvrstnega pianista, ki nam jih ne manjka, čimprej izvajal v koncertni dvorani. Na učinek smo radovedni. Pevcem in pevkam zbirko toplo priporočamo.

Haloh — Radio Ljubljana! Entreact-Fox Trot. Rožane M. Edition Radio Ljubljana. V revščini naše domače plesne glasbe zanimiv pojav; mladina, ki ljubi moderne plesne ritme, bo skladbo vzljubila. Škoda, da ni pisana za klavir, dvoročno. Papir in tisk sta vzorna. Skladba se dobiva v vseh knjigarnah. Cena partituri 25 Din.

V zakramentu vse sladkosti. 14 Tantum ergo. Za mešani zbor, deloma z orglami, zložil dr. Frančišek Kimovec. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena partituri 20 Din, posameznim glasovom pa 6 Din.

Pokropi me! Osem spevov za kropljenje z blagoslovljeno vodo. Za eno-, dvo- in večglasen mešani zbor z orglami zložil dr. Frančišek Kimovec. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena partituri 12 Din; posameznim glasovom pa 5 Din. Obe zbirki imata svojo trajno vrednost, kot ima Kimovec svojo posebno noto med našimi cerkvenimi skladatelji. V melodiki in zlasti harmoniki je samosvoj, prikupljiv in ne dvomimo, da bodo te skladbe — hvalevredne poleg drugih odlik — zaradi slovenskega besedila dobrodošle vsem našim cerkvenim korom.

Dan žari o polnoči. Zbirka božičnih pesmi za mešani zbor, solo in orgle uglasbil Karlo Adamič, profesor glasbe. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena partituri 24 Din. Naša cerkvena glasba se bohotno razvija. Premrl, Kimovec, Železnik, Jobst in še drugi orjejo to ledino z razveseljujočim razmahom. Zato nas pa ta Adamičeva zbirka božičnih pesmi nikakor razveseliti ne more. Vse pesmi so po invenciji, melodiki, harmoniki tako preproste, siromašne, stare, da čutimo iz njih le preteklo dobo skromnega moduliranja starih vaških organistov. Niti ene nove glasbene misli, niti ene nove harmonične zveze; vse po starem kopitu, ponavljajoč iste floskule brez konca in kraja. Morda bodo te pesmi všeč prav nazadnjaškim korom. Priporočati jih, žal, ne moremo. Jugoslovanska knjigarna pridno in požrtvovalno izdaja nove skladbe; za te je bilo škoda stroškov in papirja.

Vi oblaki ga rosite! 10 pesmi za adventni čas. Za mešani in ženski zbor zložil Martin Železnik. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena partituri 20 Din. V tej zbirki je pa železnik kar preprost in skromen. Ne stavi zborom niti organistu težkoč. Zadnja pesem «Poslan z nebes», ponatisnjena iz neke prejšnje zbirke, je v resnici ljubka.

Hrvatske božične narodne pesmi. Prav srečno je presenetil hrvatsko mladino za letošnji Božič popularni hrvatski skladatelj in ustanovitelj ter artistični vodja Glasbenega društva intelektualaca v Zagrebu prof. Rudolf Matz, ko je v okusni izdaji izdal hrvatske božične narodne pesmi za vjolino s spremljevanjem klavirja s podloženim tekstom. Zbrane pesmi ne predstavljajo z ozirom na važnost le muzikalne vrednosti, temveč je zbirka zelo značilna za študij o razvoju hrvatske narodne pesmi. Torej tudi folkloristična vrednota. Koliko prelepih narodnih in ponarodelih božičnih pesmic z originalnim tekstom imamo Slovenci, ki so starejšim že skoro pozabljene, mladina pa sploh ne ve zanje in ne bo vedela. Kako lepe so n. pr. «Tam na gmajnici, v eni štalici, ena svetla luč gori...», «Per Betlehemu Detice...» itd. In Riharjeve, Cvekove ter Vavkove — bi ne bila marsikatera lepa v dvoglasni priredbi s klavirjem ali kakorkoli si bodi? Naj bi se torej našel med slovenskimi skladatelji kdo, ki bi se za bodoči božič lotil tega dela. Uverjen naj bo, da mu bodo naši malčki zelo hvaležni. — V. P.

Razno

Dr. Josip Čerin, višji kapelnik godbe 40. pehotnega polka, je obhajal 25. novembra t. l. 40letnico svojega dirigentstva. Njegovega zaslužnega dela se bodo «Zbori» spomnili v prvem zvezku prihodnjega leta. Za danes: naše iskrene čestitke!

Msgr. Mihael Arko, idrijski dekan, znan pospeševatelj cerkvenega in svetnega petja, je bil o priliki svoje zlate maše imenovan za častnega kanonika goriškega stolnega ka-

pitlja. Zaslužnemu glasbeniku tudi mi k odklovanju iz srca čestitamo!

Antona Lavriča, pevovodjo in organista, uglednega glasbenega mentorja Jugoslovanske knjigarne, je letos poleti pogledal Abraham. Rojen je bil Lavrič dne 17. junija 1880. v Škočjanu pri Mokronogu. Po dovršeni šoli je pod pokojnim Antonom Foersterjem absolviral orglarsko šolo z odličnim uspehom. Svojemu učitelju je bil Lavrič dolgo let pevec in pomagač na koru šenklaške cerkve. Pel in dirigiral je pa s svojo soprogo Ano, znano spretno organistinjo, vsako nedeljo in vsak praznik nad 30 let v kapeli pri jezuitih, nad 20 let pa že oba zakonca oskrbujeata cerkveno petje in orglanje v Križanski cerkvi. Lavrič je naobražen, spreten pevovodja, dobrega glasbenega okusa, izvrstno pozna vso cerkveno in svetno našo, pa tudi tujo glasbeno literaturo, zato je po zaslugi že 20 let glasbeni referent in svetovalec Jugoslovanske knjigarne, ki je pač naš največji glasbeni založnik. Simpatičnemu glasbeniku ob njegovi Abrahamovini tudi «Zbori» kličejo: Še na mnoga, zdrava in srečna, naši glasbi posvečena leta!

Priljubljeni basist ljubljanske opere, mojster-pevec Julij Betetto, je za tekočo sezono angažiran pri operi v Münchenu. Kritika in publika sta njegove nastope pozdravila z oduševljenjem.

Vitězslav Novák — šestdesetletnik. Češki glasbeni svet slavi letos šestdesetletnico rojstva svojega odličnega skladatelja Vitezslava Nováka, čigar ime slovi tudi izven meja češke domovine. Njegove skladbe, klavirske in orkestralne, samospevi in zbori, so zelo številne. Zunanji svet pa ga občuduje zlasti v njegovih simfoničnih pesnitvah «Pesem o večnem hrepenenju», baladi «Mrtvaški ženini» in drugih. Napisal je tudi več oper: «Karlštejn», «Lucerna», «Dedova oporoka», «Zvikovski škrt» ter balet «Nikotina». List «Tempo» je izdal ob Novakovi šestdesetletnici poseben zbornik.

Milan Sachs — jubilat. V nedeljo 7. decembra t. l. je zagrebška opera slavila petindvajsetletni jubilej, odkar je dirigent njen prvi kapelnik in bivši direktor opere Milan Sachs. Milan Sachs je bil rojen 28. novembra leta 1834. v Lisovu (Češkoslovaška). Po dovršenem zrelostnem izpitu na realki v Budjevicah je vstopil na praški konservatorij, kjer so mu bili učitelji odlični glasbeni pedagogi: Marak, Steker in Knittl. Izpit je napravil pred profesorjem Terčikom. Absolviral je s predvajanjem Dvořakovega koncerta za vjolino s takim uspehom, da so ga klasificirali kot virtuoz. Bil je nato nekaj časa pri češki filharmoniji, kjer je nastopal kot solist, nato pa je nastopil mesto koncertnega mojstra pri operi v Beogradu in kot profesor na Mokranjčevi glasbeni šoli. Izmenoma je živel in deloval potem nekaj časa v Novem Sadu in na Češkem, dokler ga ni Srečo Albini pridobil za zagrebško opero. Prišel je v Zagreb, kjer deluje zdaj že nad 25 let. On je postavil zagrebški operi pravi fundament, on jo spravil iz nediscipliniranega diletantizma na umetniški nivoju in tako je smatrali njegov jubilej ob enem za jubilej zagrebške opere. Velike so njegove zasluge tudi pri zagrebški Filharmoniji in pevskemu združenju «Lisinski», pa tudi kot skladatelj se je uveljavil z več prav umetniško dovršenimi skladbami. Kakor v življenju vsakega umetnika, tako so se tudi v njegovem življenju križali veselje in žalostni dnevi, zakaj umetnost, hvaležnost in priznanje so si v realnem zmislu popolnoma nasprotni pojmi. — V. P.

Novinarski koncert. Postal je kar tradicija izza našega osvobojenja sem. Kakor vsako leto, tako je tudi letos pridelilo Jugoslovensko novinarsko združenje — sekcija Ljubljana — svoj novinarski koncert v počaščenje praznika 1. decembra. Letošnja prireditev pa je presejala vse dosedanje tako po skrbno sestavljenem programu, odličnih sodelujočih in izredno številnem posetu. Koncertni del je bil otvorjen z državno himno, ki jo je odigral orkester godbe 40. pešpolka pod vodstvom višjega kapelnika dr. Čerina. Sledila je orkestralna točka dr. Čerinove «Iz vrela ljubavi». Pevski zbor državne realke pod vodstvom učitelja petja Luke Krampa nas je naravnost presenetil z izvajanjem francoske skladbe «Madlona ob zmagi» in Devove «Barčica». «Ljubljanski Zvon» pod vodstvom Zorka Prelova je mogočno izvajal veličastni himni s spremljevanjem klavirja: Sattner-

jevo «Vstal je Gospod» in Kimovčevo «Domovina, bela golobica», Glasbena Matica pa je pod vodstvom namestnika pevovodje Ljudevita Zepića z Adamičevu «Zabučale gore» in Hubadovim «Potrkanim plesom» ponovno dokazala, da je naš vodilni zbor. Predmet viharnih ovacij na koncertu pa je bil prvi tenor zagrebške opere Marijo Šimenc, ki je odpel Pavčičevo «Pred durmi», arijo iz «Gorenjskega slavčka» in Vilharjevega «Mornarja» tako lepo in umetniško dovršeno, da je moral dodati še «Kje so moje rožice?» Koncertni del novinarske prireditve pa je imel poleg državnoslavnostnega značaja tudi osebno jubilejni pomen, zakaj prvo točko «Iz vrela ljubavi» je skladatelj in kapelnik dr. Čerin dirigiral za svoj 40. dirigentski jubilej. Prireditev je bila elitna vendar v lepem domačem razpoloženju, tako da ostane vsakomur v neizbrisnem spominu.

O srbski glasbi. Ugledni nemško-avstrijski časopis «Neue Freie Presse», ki izhaja na Dunaju in ima precej naročnikov tudi v Jugoslaviji, je posvetil 5. t. m. posebno, jako bogato priložnostno številko naši mladi kraljevini. Med serijo velezanimivih člankov je tudi prispevek direktorja beograjske opere Stevana Hristića pod naslovom «Serbische Musik». V tem članku podaja avtor historičen pregled razvoja srbske glasbe in glasbene kulture vobče in je članek, dasi kratek, vendar skrbno sestavljen in zadostno informativen. Čudimo se, da ni nikjer članka in govora o bogati glasbeni literaturi in kulturi slovenskega in hrvatskega dela naše kraljevine, dočim imenovani avtor odkrito priznava, da je srbska glasba šele v razvojnem štadiju. Čigava je krivda, da smo zopet zastopavljeni in neuvaževani? ... Dnevnik «Slovenec» je na to zastopavljenost upravičeno reagiral v enem svojih uvodnih člankov.

Nastop ljubljanskega APZ v Beogradu. 2. decembra je bil prirejen v beograjskem gledališču koncert, na katerem so nastopila akademska pevska društva iz naše države «Obilič» (Beograd), «Obilič» (Skoplje), «A.P.Z.» (Ljubljana), «Mladost» in «Balkan» (Zagreb) ter «Svetlost» (Subotica). Koncert je bil zelo dobro obiskan, posetila sta ga tudi Njuni Veličanstvi kralj in kraljica. Zanimanje je bilo veliko in uspeh velik. Kakor pa čujemo, ljubljanski akademski pevski zbor (kapelnik Neffat) ni dosegel zaželenega uspeha, kar je pripisovati dejstvu, da izbira skladb ni bila posrečena. Izvajanje je bilo sicer na višku, odbijale so skladbe radi njihove moderne oblike. Toliko po poročilih sodeč. — O tem nastopu se je vnela v listih celo polemika. Mnenja smo, da je A.P.Z. pod vodstvom dirigenta Neffata na pravem potu. Stremi kvišku in le veseliti nas mora, da zbor A.P.Z. pogumno študira drugim našim zborom še nedostopne skladbe novejših datumov.

Savez akademskih pevskih društev Jugoslavije. Ob priliki koncerta akademskih pevskih društev, ki se je vršil pred kratkim v Beogradu, je bilo na sestanku predstavnikov teh pevskih društev sklenjeno, da se osnuje savez akademskih pevskih društev Jugoslavije. Na tem sestanku je bila določena fuzija zagrebških pevskih društev «Mladosti» in «Balkana».

Nova hrvatska opera «Citara i bubanj» skladatelja dr. Božidara Širole na besedilo dr. Vl. Deželića ml. je doživela pri premieri v zagrebškem narodnem gledališču dne 22. novembra t. l. izredno močan uspeh.

Koncert za emigrante iz Istre. V soboto 4. oktobra t. l. zvečer se je vršila v dvorani Zagrebškega Zbora koncertna akademija v korist emigrantov iz Istre. Akademijo je priredil zagrebški mestni odbor za istrske žrtve, sodelovale so pa odlične moči, kot: Vika Podgorska, Zinka Wilfan-Kunčeva, Hinko Nučić, Drago Hrzić, Sjerko Spiller, Marijo Šimenc, Božidar Kunc in Mirko Spiller. Umetniški uspeh je bil velik, udeležba pa za tak namen ne preveč častna.

Velik uspeh Gotovčeve «Morane» v Brnu. Na predvečer našega državnega praznika 1. decembra se je vršila v Narodnem Divadlu v Brnu slavnostna operna predstava v ta namen, pri kateri priliki so izvajali opero odličnega hrvatskega skladatelja Jakova Gotovca, «Morano». To je že drugo večje jugoslovensko delo, izvajano v brnskem Narodnem Divadlu. Prvo je bila Tijardovičeva opereta «Pierot Ilo». Opera «Morana» je bila zelo vestno pripravljena zasedbo najodličnejših moči divadla, dirigiral pa

jo je nam dobro znani kapelnik Balatka. Uspeh je bil popolen in vsi češki in moravski listi soglasno naglašajo, da je Gotovac brezdvomno velik talent, od katerega nam je še marsikaj pričakovati. Da je prišla opera na repertoar brnskega divadla, je v prvi vrsti zasluga bivšega člana zagrebške opere Nikole Cvejića in gospe Maše Svobodove, ki sta za to operno noviteto zainteresirala direktorja Zitek a.

«Balkanofonija» v Atenah. Povodom balkanskega kongresa, ki se je vršil v Atenah, so izvajali na svečani akademiji Josipa Slavenskega simfonično suito «Balkanofonijo», ki je dosegla velik uspeh in priznanje.

Spominsko ploščo Juriju Flajšmanu. Leta 1818. se je rodil v Beričevem, občina Dol pri Ljubljani, slovenski skladatelj Jurij Flajšman, ki je oral celino na polju slovenske glasbe in bil urednik prvega slovenskega glasbenega lista «Grlica». V samozaložbi je izdal svojčas sedem zvezkov svojih kompozicij. Njegovo ime bi ostalo skoro pozabljeno, njegovo glasbeno ustvarjanje pa neraziskano in nepoznano, da ga ni odkril znani glasbeni esejist in pevski pedagog prof. Kozina. Prof. Kozina se peča tudi s prirejanjem Flajšmanovih skladb, ki jih je do zdaj že izdal par zvezkov. Na njegovo pobudo se je v Dolu osnoval pripravljalni odbor, čigar namen je, zbirati prispevke za spominsko ploščo Flajšmanu. Številnim pozivom v listih na javnost se pridružujejo tudi «Zbori» na vse pevce in pevke ter ljubitelje lepe slovenske pesmi, da po svojih močeh prispevajo za ploščo. Spomnite se za slovensko glasbeno kulturo toli zaslužnega moža, počastite z malim darom njegov spomin, da bo ohranjeno ostalo njegovo ime za znanecem. Prispevke sprejema «Odbor za odkritje spominske plošče Juriju Flajšmanu» v Dolu pod Ljubljano. — Želeti bi bilo, da bi se zbori slavja odkritja plošče udeležili.

Petje v novem učnem načrtu. Minister prosvete je na podstavi zakona o srednjih šolah predpisal načrt za realne gimnazije, realke in klasične gimnazije od prvega do osmega razreda. Ta učni načrt se razteza med drugimi tudi na petje kot obilgaten predmet.

Pevski zbor UJU priredi prihodnjo pomlad koncertno turnejo po Rumuniji. Izvajal bo najmodernejši spored jugoslovenske zborovske glasbe pod dirigentom S. Kumarjem.

Iz uredništva in upravnštva

Listnica uredništva. V zadnji številki letošnjega letnika «Zborov» objavljamo L. M. Škerjančev ženski zbor «Iskre», V. Mirkov obsežni moški zbor «Mornarska» in E. Adamičev samospev «Beneška» za tenor s klavirjem. Večini pevskih zborov s temi skladbami ne bomo ustregli; zahtevajo pač za izvajanje dobrih, izvežbanih glasov in temeljite glasbene naobrazbe. V tolažbo vsem, ki bodo te skladbe zmajé z glavami pregledovali, pa povemo, da tudi na šibkejše zборе nismo pozabili. V prvem zvezku prihodnjega letnika izide več narodnih pesmi za moški zbor, ki jih je prav preprosto priredil skladatelj Emil Adamič. In še marsikaj pride z naše uredniške mize v objavo, kar bo zadovoljilo potrebe zborov, ki novejših, težkih skladb ne zmorejo.

A. P. v C. Veseli nas, da ste nam odkrito povedali svoje želje. Vsem in vsakomur pač ustreči ni mogoče. Prečitajte današnjemu zvezku priloženo vabilo na naročbo našega lista za leto 1931.!

Z. J. v S. Če bi «Zbori» imeli vsaj enkrat toliko naročnikov kot doslej, bi lahko nudili mnogo več skladb, težkih in lahkkih. Dokler pa se list bori s finančnimi težkočami, moramo potrpeti drug za drugim. Za malo denarja, malo muzike. Mi je nudimo za 50 Din v obilju. Pridobite v svojem zboru «Zborom» čim več naročnikov, ki lahko plačajo 50 dinarjev v petih letnih obrokih po 10 dinarjev. Pet pollitrov vina na leto bi si vsak zaveden pevec lahko od ust odtrgal in bi s svojo naročnino pomagal «Zborom»!

Pridobite «Zborom» novih naročnikov, podpirajte pa tudi «Cerkveni Glasbenik» in «Pevca»!

Uredniški zaključek dne 8. decembra 1930.

Zbori "1930"
Letnik VI., št. 6a

ISKRE .

A. Aškerc.

L. M. Škerjanc (1919).
(Ljubljana)

Nežno.

Sopran-solo

ka-dar kaplje dežja rah - - - le

I. in II. sopran

ka - - - dar kap - lje dežja rahle

I. in II. alt

Kadar kap - - lje dežja rah - - - le

pa - dajo na zemljo žej - no, use razra - ste - jo se

use razra - ste - jo se

pa - da - jo na zem - ljo - - - žej - no use razra - - stejo se

use razra - stejo se

šet - ve po ze - le-nih, bujnih nji - vah...

šet - ve po ze - le - nih nji - - vah... Kadar

šet - ve po ze - le - nih nji - - vah... Ka -

po ze - le-nih, bujnih nji - vah... Kadar

hadar iskre svetle mi - - - sli v dušo pa - da - jo glo-
 is kre svetle mi - sli v du - šo pa - da jo glo-
 - - dar is - kre svetle mi - sli v du - šo pa - da - jo glo-
 is kre svetle mi - - sli v du - šo padl-

bo - - - ko, po sr - cá skro - vi - - ščih
 bo - - - ko po sr - cá skro - vi - ščih
 jo glo - bo - ko po sr - cá skro - vi - - ščih

taj - - - nih mla - - - da
 taj - - - nih mla - - - da
 taj - - - nih nih mla - - - da
 taj - - - nih

vzкли - - je - jo tam ču - - stva.
 vzкли - - je - jo tam ču - - stva.
 vzкли - - je - jo tam ču - - stva.

„Zbori“ 1930
Letnik VI., št. 6b

MORNARSKA .

Janko Samec

Vasilij Mirk.
(Maribor)

Krepko in odločno (♩ = 80) *pp*

Tenori

Basi

O-že! *O-že!*
O-že! *O-že!*
O-že! *o-že!* *o-že!* *o-že!* *čez*
O-že! *o-že!* *o-že!* *o-že!*
o-že! *o-že!* *o-že!* *o-že!* *čez*
dalj - no morje, čez dalj - no morje, čez
o-že! *o-že!* *o-že!* *o-že!* *čez*
cresc. e ritard. ff zelo široko
dalj - - - - - no mo - rje!
dalj - - - - - no, čez dalj-no mo

ritard. e dim.

gre, ka-mor gre, kamor gre, naj gre, kamor
 gre, ka-mor gre, kamor gre, kamor gre, ka - - mor

Veličanstveno (♩ = 66)

gre! Hej, dan je sve-tal kot bru-šen kri-stal in
 gre! Hej, dan je sve-tal kot bru-šen kri-stal in

stringendo

v njem na-ša bar-ka je ja-dr-na pti-ca, a
 v njem na-ša *stringendo* bar-ka je ja-dr-na pti-ca, a

Kakor prej

ve-ter je brat, ki po-lyub-lyana s vli-ce in mr-ši lyu-be-če nam
 hé! o-hé! o-hé! o-

ko-draste la-se, da sr-ce nam vri-ska in du-ša smehljá se,
 hé! ko-draste la-se, da sr-ce nam vri-ska in du-ša smehljá se,

ritard. e dim.

hé! o-hé! o-hé! naj gre, kamor
 o-hé! o-hé! o-hé! naj gre, kamor

ritard. e dim.

gre, ka-mor gre, kamor gre, naj gre, kamor
 gre, ka-mor gre, kamor gre, kamor gre, ka - - mor

Veličanstveno (♩ = 66)

gre! Hej, dan je sve-tal kot bru-šen kri-stal in
 gre! Hej, dan je sve-tal kot bru-šen kri-stal in

stringendo

v njem na-ša bar-ka je ja-dr-na pti-ca, a
 v njem na-ša bar-ka je ja-dr-na pti-ca, a

Kakor prej

ve-ter je brat, ki po-ljub-lja nas v li-ce in mr-ši lju-be-če nam
 he! o-he! o-he! o-

ko-draste la-se, da sr-ce nam vri-ska in du-ša smehljá se,
 he! ko-draste la-se, da sr-ce nam vri-ska in du-ša smehljá se,

ritard. e dim.

he! o-he! o-he! naj gre, kamor
 o-he! o-he! o-he! naj gre, kamor

gre, kamor gre, naj gre, kamor gre! Pa
 gre, kamor gre, kamor gre, ka - - mor gre! Pa
a tempo
 kaj nam je mar, če vsta-ne vi-har in sun-koma bliske vse
 Pa kaj nam je mar, če vsta-ne vi-
 kaj nam je mar, če vsta-ne vi-har in sun - - -
 Pa kaj nam je mar, če vsta-ne vi-
 križem razsuje!
 - - har in sun-koma bliske vse križem razsuje!
 - - - koma bliske vse križem razsuje!
 - - har in sun - - - koma bliske vse križem razsuje!

Veličanstveno

To ja - či nam mi-sli in vo - ljo nam ku - je, da
 To ja - či nam mi-sli in vo - ljo nam ku - je, da
 ka - dar se re - šimo di - - vje - ga pe - kla, spet gle - da - mo
 ka - dar se re - šimo di - - vje - ga pe - kla, spet gle - da - mo
ff
 v soln - - ce in smo ko od je - - kla... 0-
 v soln - - ce in smo ko od je - - kla...

Tako prej.

he! o-he! o-he! o-he! naj

o-he! o-he! o-he! o-he! naj

gre, kamor gre, kamor gre, naj gre, kamor gre!

gre, kamor gre, kamor gre, kamor gre, ka - - mor gre!

Počasi (♩=54)

Če skal - - - nati va-bi

Če skal - - - nati rob pa va-bi nas

nas v grob in ni več re-ši

v grob in ni in ni več re-ši

šitve ne v te-vo ne v desno, ta-krat nam pri sr - cu in

šitve ne v te-vo ne v desno, ta-krat nam pri sr - cu in

du - ši ni ni tesno, ni ni tesno! Mi

du - ši ni ni tesno, ni ni tesno! Mi

Kakor prej

gre - monaprej, da v vo - de se jezne raz - bi - tanam barka glo -
 hé! gre - mo naprej, o - hé! o - hé! o - hé!

bo - kopogrezne, o - hé! o - hé!
 hé! glo - bo - kopogrezne, o - hé!
 bo - kopogrezne, glo - bo - - ko, glo - - bo - ko po - gre - zne!
poco rit.

a tempo
 o - hé! o - hé!
a tempo o - hé! o - hé!

o - hé! *ritard. e dim.*
 hé! Naj gre, ka - mor gre, ka - mor gre,
 Naj gre, *ritard. e dim.* ka - mor gre, ka - mor gre, ka - mor

ff naj gre, ka - mor gre! *ff* o - - hé!
cresc. gre! *ff* naj gre, ka - mor gre!
 ka - - mor gre!

o - hé!
 o - hé!

o-hé! o-he.

hé! o-hé! o-hé!

čez dalj-no morje, čez dalj-no morje, čez

o-hé! o-hé! o-hé! o-hé! o-hé! o-hé! čez

dalj - - - - - no mor-je, zelo široko o-hé!

dalj - - - - - no, čez daljno mo - rje, čez daljno mo - Gibljivo.

Od jutranjih ur do večernega

rje.

mraka, o-hé! od jutranjih ur do večernega mra - ka, večernega

od jutranjih ur do večernega mra - ka, o-hé!

ju - tri ga ča - ka, ko

mraka, ko nih - če ne ve, kaj še ju - tri ga ča - ka, ko

f *počasneje*
 nih-čene ve, kaj še ju-triga ča-ka, in ka - kor za -
 hé! o-hé! *počasneje*
 nih-čene ve, kaj še ju-triga ča-ka, in ka - kor za -

sta - ve, raz-vi - te nad kro - vom, pre-daj-mo se solncu al
 sta - ve, raz-vi - te nad kro - vom, pre-daj-mo se solncu al

a tempo
 besnim vetrovom... o-hé! o-hé! o-hé!
 besnim vetrovom... *a tempo* o-hé! o-hé!

ritard. e dim.
 naj gre, kamor gre, kamor gre,
 hé! *ritard. e dim.* naj gre, kamor gre, kamor gre, kamor gre!

Široko ($\text{♩} = 54$) *ff*
 Naj gre, ka - mor gre, o-hé!
 Naj gre, ka - mor gre, naj gre, naj gre, kamor gre, o-hé!

ritardando *cresc.*
 o-hé! o-hé! o-hé! o-hé! o-hé!
 ka - - - mor gre, o-hé!
ritardando *cresc.*
 gre, naj gre, kamor gre, naj gre, o-hé, o-hé!
 gre, o-hé!

Priloga „Zborom“
1930, št. 6

BENEŠKA.

Po narodni. Jože Lourenčič.

Emil Adamič.
(Ljubljana)

Visoki glas

Klavir

mf

Priprosto

poco rit. *a tempo* *accel.*

mf Cel te - den, cel te - den tr - ti - ce sem vil, tr -

poco rit. *p* *a tempo* *accel.*

poco rit. *a tempo decresc.*

ti - ce sem vil, tr - ti - ce sem vil; pri - šla je ne -

poco rit. *a tempo decresc.*

p

de - lja, sol - zi - ce sem lil, sol - zi - ce sem lil, sol -

zi - ce sem lil.

rit.

rit. *poco accel.*

mf *hitrejše*

Spre - gre - nek je pe - lin, še bolj so sol - zé, ki sem — jih

f rit. *hitrejše*

hitro *f* *rit.* *dolga*

to - oíl za - vo - ljo oé - oé!

hitro *f* *rit.*

Odločno (na en mah)

f *mf* *rit.* *f* *hitro*

Pa sem po - mi - slil in skle - nil ta - kó: nič več,

f *mf* *rit.* *f* *hitro*

ff *f* *tehtno*

nič več, nič več ne bom jo - kal za

poco rit. *Tempo I.^{mo}*

svo - jo če - óó. Tam go - ri u

poco rit. *molto rit.* *p*

la - zu bom tr - te sa - dil, bom tr - te sa - dil, bom

rit. cresc.

tr - te sa - dil, pri - šla bo ne - de - lja, bom vin - če - ce

rit. cresc.

poco rit.

pil, bom vin - če - ce pil, bom vin - če - ce pil,

poco rit.

(dolga) hitro

pri - šla bo ne - de - lja, bom vin - če - ce pil.

ff hitro

Domače
podjetje

*

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA

V LJUBLJANI

Domače
podjetje

*

Zavaruje proti ognju, tatvinam, nezgodam itd. ter na doživetje in za slučaj smrti
Podružnice po vsej kraljevini

Lepe opreme,
ugodno odplačevanje!

Najbolje
kupite **ŠIVALNI STROJ** in **KOLO**
samo **Gritzner, Adler, Kayser** za dom, obrt
in industrijo.

Švicarski **Dubied.** Pisalni **Urania** v treh
pletilni stroj stroj velikostih.

Društva poseben popust! Posamezni deli za vse stroje in
kolesa, pnevmatiko edino le pri

Josip Petelinc, Ljubljana

Telefon
št. 2913

KREDITNI ZAVOD ZA TRGOVINO IN INDUSTRIJO

LJUBLJANA
Prešernova ulica šte. 50
(v lastnem poslopu)

Brzojavni naslov: KREDIT LJUBLJANA
Telefon št. 2040, 2457, 2548, 2706 in 2806

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsa-
kvrstnih vrednostnih papirjev, deviz in
valut, borzna naročila, predujmi in
krediti vsake vrste, eskompt in
inkaso menic in kuponov, na-
kazila v tu- in inozemstvu,
safe-deposits itd. itd.

LITOGRAFIJA
OFFSETTISK

ČEMAŽAR IN DRUG

LJUBLJANA, IGRišKA ULICA 6

RAZMNOŽUJE NOTE PO ZELO SOLIDNIH CENAH
TER IZDELUJE VSAKOVRSNA DRUGA LITOGRAF-
SKA DELA, KAKOR ETIKETE, LEPAKE, DELNICE ITD.

GLASBENE PRILOGE „ZBOROV“
SO NATISNJENE V LITOGRAFIJI
ČEMAŽAR IN DRUG.

„GROM“

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN ŠPEDICIJSKI BUREAU
LJUBLJANA
KOLODVORSKA ULICA ŠT. 41
NASLOV ZA BRZOJAVKE: „GROM“
TELEFON INTERURB. 2454

USTANOVLJENO LETA 1895.

RUDOLF WARBINEK

TOVARNA
ZALOGA IN IZPOSOJEVALNICA
KLAVIRJEV
LJUBLJANA
GREGORČIČEVA ULICA STEV. 5.
IN RIMSKA CESTA STEV. 2.
Poštni čekovni račun št. 14.075.

Popravila se izvršujejo točno in očno, tudi na obroke.

OBRTNA BANKA V LJUBLJANI

CENTRALA:
KONGRESNI TRG ŠT. 4

PODRUŽNICA:
LJUTOMER

RAČUN PRI POSTNI HRANILNICI
PODRUŽNICI V LJUBLJANI, ST. 12.051
TELEFON ŠT. 508

DAJE KREDITE V OBRTNE SVRHE, POSPEŠUJE
USTANAVLJANJE OBRTNIH IN INDUSTRIJ-
SKIH PODJETIJ, IZVRŠUJE VSE BANCNE
TRANSAKCIJE NAJKULANTNEJE.

VLOGE NA KNJIŽICE IN NA TEKOCI RAČUN SE
OBREŠTUJEJO KAR NAJUGODNEJE, VEZANE
VLOGE PO DOGOVORU PRIMERNO VIŠE.

MEDIĆ-ZANKL

tvornice olja, firneža, lakov in barv

družba z o. z.

Centrala v LJUBLJANI Lastnik FRANJO MEDIĆ

Tovarne:
LJUBLJANA - MEDVODE
Podružnice in skladišča:
MARIBOR, NOVI SAD

Lastni domači proizvodi:

Laneno olje, firnež, vse vrste lakov,
emajlno-lakastih in oljnatih barv.
Kemično čiste in kemično olepšane kakor tudi
navadne prstene barve vseh vrst in barvnih
tonov, čopičev, steklarskega kleja itd. znamke
„MERA KL“ za obrt, trgovino in industrijo,
za železnice pomorstvo in zrakoplovstvo.

Cene umerjene
Točna in solidna postrežba

NAROČITE VAŠI
KLAVIRSKI MLADINI

DESET POVESTI VASILIJA MIRKA

CENA PARTITURI
15 Din
BREZ POŠTINE

ZAHTEVAJTE
CENIK NAŠIH
SKLADB

Založba muzikalij pevskega društva
„LJUBLJANSKI ZVON“